

کاره‌ساته‌کان میژووی ته‌مه‌نم ده‌گیزنه‌وه

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

بەشی دووهەم و کۆتاپى

داوای بیوردنم لیده کرد
که کچه که یم به نه ناسیک
داوه و نه مددزیوه ته وه .
دی له به رجاوم و دک
دوزه خی لیه اتبوی .
ه رچه نده گلکوی
هاوسه ره که م و دایکم و
خرزمه کانی تیدابیو ،
به لام دلم ئاوی
ن ده خوارده وه .
ده موسیت ه والیکی
کچه که م برازن . ئ وانی
دیک رؤیش تبون و
ن ده زر زان وه .
ده بواهه سوزرانی کچه که م
بکه م ، به و هویه و دبه
مه بستی کارکردن
به ره و شاری کاره سات
ئامین سه روی خرم
ه لکرت . دهست
له ماله که نه دا ، و دکو
جاران به در او سیکانم
س پارد . چ ووم
له کیا کیه کی پهله و هر
دهست به کارکردن کرد .
من زور تاقت
پروکیتانه کارم ده کرد ،
ه ر پووله که م
و هر ده گرت ، خرم ده کرد
به ناو شارداو سوزرانی
کچه که م ده کرد . لهم و
له لوم ده پرسی ، چیروکی
خرم بز گله که س
ده گیرایه وه . ه ن دیک
دلنه واپیان ده کردم و
ه اینیان ده دام که شن
به نینه وه ئ وانی
دیکه به فه راموشی بسیپریم
ه ن دنیکی

کہریم خوشیں

هر نابی کریی لیوہ بکیری ، به لکو
ددهبی بولویلشی پیپندری !!
شوفیره که رؤیشت ، من پنهجهم
له زنگی درگه کیرکرد ، کچنگی
هرزه که به چادر خوی دایپوشیبو
درگه کی کرده و ، سلامون لیکرد ،
پرسیاری کاپرام کرد ، ئه و سه ریکی
بادا ، بز دواوه گه راوه و با نگی دایکی
کردد . دایکی هات و فه رموموی
لینکردم ، من پرسیاره که خزم
دووپات کرده و . ژنه که توزیک
راوهستا ، دوایی گوتی : زذر
بنیه ئیمه هاتوینه ئئم خانووه ، با شتر
هله لکیشاو گوتی : ماوهه که کاپرا
به کاره ساتی ماشین کوچی دوایی
کردووه ، ژنه که شی چوته و همالی
باوکی ، منیش نازانم خله کی کوی
بورو ، خله کی گه ره کیش که سیان
نایناسین و هوالی نازان .
له یه که مین هنگاوی
تیته لچونه و بز ژیان کۆسپیکی
گه ورم لره ریدا قوت بزووه ،
دوزینه و هدی کچه که م خەمی سر
خەمان بورو . دووه مین هنگاو برهو
نه خوشخانه رؤیشت ، به نیازی
ئه و هدی سۆراغی گلکۆزی
هاوسه ره کم بکم . ئهوان سه بیری
دققته رو یاداشتە کانیان کرد ،
پیبانگوت کە خزم کانی تەرمە کیان
ورگرتۆتە و . من باوهیم بە و
قسیه نه کرد ، وەلی هیچم لە دەست
نە دەھات يەنچاریه و بە ره و ئاوايی
گەرامە و . کاتى خله کانی ئاوايی
منیان بینی ، بەگە و ره
بچوکو و بە پیرمە و هاھن ، زۇریان

چهند رنگه‌یه ک بُو به دهسته پیشانی به خته و هربی خیزان

لەش، لەکەم

بییر بکه ره و هپیش ئه و هی
هه نگا ویک به اویت و پاشانیش
په شیمانی دادت نه دات .
ته نه اجهخت له سه ر
خوش ویس تی
مه که نه و هه رچه نه ده زور
گرگنگه له زیانی هاو سه ریتیدا .
به کرد و هه کانتان پیش نگی
پیش که شی هاو سه ره که تان بکه ن ،
لیکه رین با کرد و هه کانتان خویان
در ببری که سیستیان بن .
لیم که بین خزم و
نزیکه کانتان دهست و هر ده نه زیانی
هاو سه رداری تان وه ، هه قول بدhen
بیه تو اخ خوتان گرفته کانتان
چاره سه ر بکه ن .
په له مه که ن برو راست کردن و هی
هه له هاو سه ره که تان ،
چونکه هه ندیک خو و نه ریت هن
نا کوگرین ، مه گه ر پاش زه منیکی
دوور و دریز ، ظاگاتان لی بیت
شتبه چوکه کان گهوره مه که ن وه
ده بیت شویته و اواره کانی
هاو سه ر گه ری و
به رپرسیاریتیه کانی به دلیکی رازی
و دل نایی و هق بول بکه ن .
بیه تو اخ له هو کاره کانی
نا کوکیتان دووره په ریزی بکه ن ،
نه که هی هاو ده مه که بت بیزار و
تنگه تاو بکه بت .

و هرگز تن و به خشین،
هر دودوکتان را بین لاهسر
به یه کله یشتن، خود په سند مه بن و
نه کهن به ته ما بن زیاتر له و هی
که بخشنیوتانه و هری بگرن و هی، یان
نه کهن هه مسو شتک بخوتان
و هرگرن و ناما دهش نه بن هیچ
بیه خشن .

پیاو دهیه ویت ئافرهت
نمونه یی و بی وینه بیت!
همو جوله یه کی جوان و به جی
بیت، ژنیش دهیه ویت میرده که
دارای که سیتیه کی به هیزی وا
بیت، که پشتی پی بیه سیت و
س رجام خواست و
بیداویستیه کانی حییه جی بکات
له روودانی هه ر گرفتیک
په له مه که ن بخ تمه تبارکرنی
هاوسه ره که تان، به لکو له سه رخ
بن و به ویزدانه و هدؤخ و
رووداوه کله لیک بدنه و هه .

لاوی روزگاری خوت به و
وهک ئەم ره بژی، هه ول
بده کله چوار چیوهی تو انکانی
خوتا هه لسوکو بت بکیت .

دھبیت له پیرۆزی په یو ندی
ژن و میردا به تیان بگه بیت و
بیزانیت که خوای مه زن به (میثاقا
غلظا) ناوی بردو و هه زار حار